

man til, hvad en æret foregaaende Taler har kaldt og utvivlsomt er, en skjult Garanti — en Bencævnelse, som dog, da den ærede Minister har vedkjendt sig, at det er en Slags Garanti, maaskee er mindre heldig. Seer man nu hen til den anden omtalte Maade, at Udførelsen skulde foregaae ved Dannelsen af et Actiefelskab, saa maa det bemærkes, at den sjællandske Jernbane allerede har havt en saadan Bemyndigelse, men at Erfaringen har vist, at den ikke har været istand til at benytte den, og det forekommer mig derfor, at der ikke er Rimelighed for, at det sjællandske Jernbaneselskab vil være istand til at danne et Actiefelskab til hele den helsingørskke Bane. Her drives vi atter tilbage til det samme Alternativ, idet man kun vil kunne opnaae at danne et Selskab for den klampenborgskke Bane, ved hvilken vi altsaa bestandig blive staaende. Herved maa jeg dog tillade mig endnu at bemærke, at det forekommer mig, at det selv i det Tilfælde, at der dannes et saadant særeget Selskab, vil være umuligt at holde det fuldstændigt adskilt fra det sjællandske. Hvorledes skulde man f. Ex. beregne Administrationsudgifterne, Slittage paa de enkelte Locomotiver? Hvorledes skulde man, naar man netop paa Grund af den klampenborgskke Bane anskaffer for den sjællandske Banes Regning et særskilt Locomotiv, kunne holde det ude fra de Omkostninger, som medgaae til den sjællandske Bane? Sagen er, at vi bestandig komme tilbage til, at det bliver en uheldig Sammenblanding af to forskjellige Banesystemer, idet hele Resultatet derfor efter min Mening bliver det, som allerede er bemærket af en foregaaende Taler, nemlig en Klampenborg-Bane.

Spørgsmaalet er nu: Hvorledes kommer man ud af dette Forhold? Her stilles i § 4 to forskjellige Alternativer i Udsigt. Det ene er, at i det Tilfælde, at der er optaget Prioritetslaan, skal Dvertagelsen skee ved contant Udbetaling af det udlagte Beløb. Men nu spørger jeg, om det er rimeligt, naar der er forløbet 5 Aar eller længere Tid, at et nyt Selskab eller en ny Entrepreneur vil være villig til maaskee med den dobbelte Priis at betale de brugte Locomotiver, det brugte Materiale, den

tilbeels opslidte og maaskee efter et aldeles urigtigt System anlagte Bane? Altsaa paa den Maade kan man ikke komme ud af Forholdet. Men, siger man, der fastsættes ogsaa et andet Alternativ, der finder Sted ved Dannelsen af et særeget Selskab. Dette Alternativ indeholder den Betingelse, at naar dette Selskab efter Udløbet af 5 Aar skal afstaae Banen, skal det skee med at betale det 25 dobbelte Beløb af de sidste 5 Aars Nettoindtægt, beregnet paa den Maade, som nærmere er bestemt i Loven af 27de Februar 1852 § 5. Her indtræder altsaa to Tilfælde. Det ene er, at Klampenborg-Banen betaler sig, at den f. Ex. giver 6 pCt., det andet, at den ikke betaler sig. Derfor som den betaler sig og giver 6 pCt., indtræder et endnu ugunstigere Tilfælde med Hensyn til Udløsningen end ifølge det foregaaende Alternativ; thi saa kommer man til at betale i det Mindste 50 pCt. mere, end naar man betalte contant; altsaa vilde der blive endnu større Usandsynlighed for, at Banen vilde blive fortsat. Men det kunde jo ogsaa være, at den ikke betalte sig, og at man saa kunde slippe for godt Kjøb ved Udløsningen. Ja, men naar ikke den Deel betaler sig, som man anseer for den bedste, vil man saa anlægge Forsættelsen? Nei, man vil raisonnere som ved den sjællandske Bane. Factum er, at den sjællandske Bane ikke betaler sig; altsaa er det rimeligt, at intet andet Jernbanevæsen her i Danmark kan betale sig. Jeg troer ikke, at dette Raisonnement er rigtigt, men det vil naturligviis gjælde ligeoverfor og forhindre Forsættelsen af den helsingørskke Bane, idet man vil sige, at naar den klampenborgskke Bane, som den bedst rentable Deel af Helsingørshananen, ikke betaler sig, saa vil den øvrige Deel endnu mindre betale sig.

Men idet jeg saaledes tillader mig at for-mene, at Lovforslaget, som det foreligger, er meget uheldigt, skal jeg tillade mig at komme tilbage paa den Hovedtanke, der uden tvivl har foretvævet den høitærede Minister, og som jeg ikke kan andet end fuldkommen give ham Ret i, idet denne Bane er af langt større Betydning for den almindelige Omfætning og vore Forbindelser overhovedet, end det ved første Diekast synes. Jeg skal tillade mig noget ud-